

[Grethe Fenger Møller]

get, om denne personkreds nu er tilstrækkelig, eller om man kan se på andre ting.

Med hensyn til spørgsmålet om finansieringen af Danmarks Frie Radio står der i bemærkningerne og i forslaget, at man både skal kunne modtage frivillige licensbidrag, benytte frivillig arbejdskraft og sælge reklametid. Jeg vil nok tro – og det er forslagsstillerne måske også enige i – at man i praksis, hvis forslaget bliver gennemført, ikke så meget vil komme til at anvende de to første områder – at finansiere en radio ved hjælp af frivillig arbejdskraft går nok ikke – men at det snarere vil være salg af reklametid, som vil være grundlaget for finansiering af denne radio. Det synes vi fra konservativ side er udmærket. Vi har tidligere givet udtryk for det samme i forslag fra vores side, og vi mener, at erfaringer fra en lang række lande, bl. a. England, viser, at det godt kan lade sig gøre at have reklamefinansieret radio og TV, der fungerer på en sådan måde, at man både opfylder kvalitetskravet og også kan sende reklamer, idet man kan sende dem i begyndelsen og i slutningen af udsendelserne og ikke ødelægge selve udsendelserne ved at bryde ind.

Det konservative folkeparti har hele tiden været meget stærkt utilfreds med, at Danmarks Radio har et monopol. Vi mener, at et monopol nu engang ikke kan give den alsidighed og dermed heller ikke den kvalitet, som befolkningen med rimelighed har krav på. Det, at man har et monopol, medfører helt naturligt, at man bevidst eller ubevidst kommer til at slække på kvalitetskravet, fordi man ikke har den fornødne konkurrence. Hvis man skal have kvaliteten, er man også nødt til at have den fornødne konkurrence. Det viser erfaringerne fra udlandet, og det viser sådan set også erfaringerne fra hjemlandet, hvor vi føler at der ikke altid er den fornødne alsidighed og kvalitet i de udsendelser, vi får fra Danmarks Radio.

Vi tror, at et brud på Danmarks Radios monopol både vil betyde en styrkelse af kvaliteten og også vil give en langt større mulighed for alsidighed, men vi så jo, da regeringen fremsatte sit forslag til en radiolov i sidste folketingsamling, at den socialdemokratiske regering ikke var indstillet på et brud på Danmarks Radios monopol. Det har vi nu hørt igen. Fra venstres side siger man: ja men vi vil gerne have et brud på monopolet

engang, når man finder den rigtige løsning. Vi kunne egentlig godt lide at vide, hvornår »engang« skal være, om det bliver inden for dette århundrede, om det bliver nogen sinde, eller om det bare er noget, venstre sådan går rundt og siger for sjovs skyld uden at mene noget alvorligt med det.

Fra konservativ side vil vi overveje at fremsætte lovforslag om brud på Danmarks Radios monopol, hvor vi også vil inddrage de problemer, der ligger omkring satellitterne i øjeblikket, idet vi synes, det er et meget væsentligt spørgsmål, der bør løses i forbindelse med et brud på Danmarks Radios monopol.

Jeg kan sige, at vi vil være positivt indstillet under udvalgsbehandlingen af disse to forslag.

Melchior (CD):

Jeg føler mig nærmest totalt dækket ind ved den tale, hr. Johan Philipsen holdt her for lidt siden, som jeg kan tilslutte mig, både hvad indhold og formuleringer angår. Jeg skal derfor gøre det meget kort.

Jeg vil også harcelere over de titler, fremskridtspartiet på ny har valgt at give sine lovforslag. Vi synes, de må jage selv velmenende personer og partier væk – det har hr. Johan Philipsen også været inde på – men fremskridtspartiet er selvfølgelig ligeglad med, om de kan få nogle flere her i tinget til at støtte deres forslag. Det eneste, det går ud på, er jo at være pirater ude på det åbne stemmehav. Det må de så have lov til, men det fremmer nok ikke mulighederne for at få noget som helst igennem eller få et alvorligt arbejde omkring det, man forelægger.

Vi har også tidligere vist interesse for at få brudt Danmarks Radios monopol, skønt vi stiller os ret skeptiske over for, om der vil være faktiske finansieringsmuligheder for en privatfinansieret radio. Det er muligt, der vil det, det er muligt, der ikke vil det. Det må udviklingen vise, når vi engang kommer så langt at give det frit, som det bør være. Vi har ikke stærk tro på det. Hr. Johan Philipsen var inde på reklamemidlerne i andre lande. Her var tale om et stort land. Vi er et lille marked, og vi tror simpelt hen ikke, det vil kunne bære til ret mange timers udsendelser.

Vi er også ret meget i tvivl om, hvorvidt talentmassen herhjemme – på grund af vor